

రసరమ్యం

‘పరాగ

పంపర్కం’ గురించి

బోటనీ రెక్టర్ పరాంకుశం

చెప్పున్న పాఠం బు కెక్కడం లేదు నాకు.

ఎదురుగా కూర్చున్న, రష్యన్ విప్లవీదే ఉంది నా

దృష్టంతా. క్లాస్ రూంలో అందరి చూపులూ బ్లాక్

బోర్డ్ మీది పరాగరేణు

పుంజంతో కలిసే

సీన్ మీదుంటే, నాచూ

మాత్రం రమ్య జడమీదా మెడ

మీదా నిలిచుంది.

మెడవెనుక భాగం, తెల్లగా, పాత్రలూ మెరుస్తుంటే, దాని మీదుగా వీపు చివరిదాకా కనిపించిన బల్బు మైన జడ, నల్లటి ఒత్తైన కురులతో నవ్వులాడుతోంది. రెండు ఆకుల్లో సహా తుంచిన ఎర్రగులాబీని తనలో ఇముడ్చుకుని శోభాయమానంగా. ‘దానిని చూడండి’ కున్నా కూడా బాధ తెలీదు, అంతా తోయే అన్నట్టు అందంగా ఉంది ఆ జడ. ఆ జడ క్రింద, మెడమీద ఒక్క ముద్దు ఇవ్వాలన్న కోరిక అదుపు చేసుకోవడం, అగ్నివర్షలాన్ని పైరింజన్ అర్పాల నుకోవడమే గానీ ఇంకేం కాదు. ఇంకేం సిస్టబుల్ మాసినా, అందం అంటారే అదే ఇది! ఏ పక్కనుంచీ మాసినా, శరీరంలో ఏభాగాన్ని చూసినా... అంతా అందమే. అందం అనేది చూసే కన్నుల్లో అందం బారు గానీ, ఎలాంటి కంటికినా ‘బ్యూటీఫుల్’ అనిపించే అద్భుతమైన అందం రమ్యది. ఈ మూడే లో గమక, పరాంకుశం గారు నన్ను పిలిచి, ‘అమ్మో! దేని గురించి నేనిప్పుడు పాఠం చెప్తున్నా?’ అని ప్రశ్నిస్తే,

“రమ్య మెడనునుపు గురించి ముందు జడ పాడుగు గురించి వివరిస్తున్నారు సర్” అని నేను బదులిచ్చే ప్రమాదం ఉంది. అంతలా ఉంది నా ఏకాగ్రత - ఆమె వెనుకభాగాల మీద.

నోట్ బుక్ తెరిచి, ఒక చిన్న పేపర్ మీద రాసాను “రమ్యా! బోటనీ క్లాస్ యాక ఒకసారి ఆడిటోరియం దగ్గరకు రా, ప్లీజ్” అని.

ఆ పేపర్ ని నాల్గుగైదు మడతలు పెట్టి, జెమ్స్ లెవీతో రమ్య జడ చివరికుచ్చకి ఫిక్స్ చేసాను.

ఫాక్స్ మెషీన్ మీది ఆన్ బటన్ నొక్కినట్టు, ఆ జడకొనను పట్టు

కుని సున్నితంగా గుంజాను.

యథాలాపంగా చేస్తున్నట్టుగా, జడను ముందుకు వేసుకుంది రమ్య, నా సంతక మధ్యమే!

★★★

క్లాస్ రూమ్ కి దూరంగా, విసిరివేసిన ట్టుందా కాలేజీ ఆడిటోరియం, దాని వెనుకవైపు మెట్ల దగ్గర మాంచి ఏకాంతం. మాలాంటి లవ్ బర్న్ తప్ప ఎవ్వరూ రారు.

“ఏంటి అమ్మో? రమ్మన్నావ్?” అడిగింది రమ్య నాకెదురుగా కూర్చుని.

“రోజూ చుడీ దార్స్ వేసుకొచ్చేదానివి ఏమైందివేళ లంగా వోణీలో వచ్చావ్? ప్రాణాలు పోతున్నాయ్”

అన్నాను. మొట్టమొదటిసారి రమ్యని లంగావోణీల్లో చూస్తున్న సంభ్రమాన్ని దాచకుండా.

“ఏం?”

“అది జాన్నాలేక వీపా అన్న సందేహం తీరక!”

“రచయిత బుద్ధులు పోనిచ్చుకున్నావ్ కాదు?”

“చిన్న కరెక్షన్. నన్ను రచయితను చేసిందే నీ అందం. నాలోని రైటర్ అనే వాడికి అసలు సినలు ప్రేరణ నీ సౌందర్యమే. నీ జడమీదా ట్టు”

“వాల్లే. ఇండుకా ఏదో పెద్ద వసున్నట్టు ఇక్కడకు రమ్మని జడ-సందేశం పంపావ్?”

“అది కాదు రమ్మా నీముఖంలో ఎర్రగా పండిన దానిమ్మ

గింజల్లా ఉండే భాగాలమీదే

కాదు కనీసం నల్లని నీక

మరెప్పలమీద

కూడా నన్ను

ముద్దుపె

ట్టుకోనివ్వవు

నువ్వు. ఓసారి

వెనక్కు తిరిగితే,

కనీసం ఆ

జాన్ను

ముక్కమీ

దైనా...”

“వళ్లు రాలతాయ్”

“నేను ముద్దుపెట్టు కుంటానంటోంది

జాన్నులాంటి

రమ్మడి రవీంద్రనాథ్

నీ వీపుని, మీ ఇంట్లో చేసే మైసూర్ పాక్ ని కాదు- పళ్ళు రాలేంత ప్రమాదం ఉండటానికే”

“కామెడీయా?”

“ఛీ-నీ అంత పిసినిగొట్టు ప్రేమి కుర్రాల్ని, నేనెక్కడా చూశేదు. నీ అంత అర్థడాక్స్ గాఫ్ ఫ్రెండ్, బ్లాక్ డ్రైవేట్ సినిమాల్లో కూడా ఉండుం డదు. ఛీ!”

“నీ వాలకం చూస్తుంటే, ఎంసె ట్లో ర్యాంక్ సంగతి దేవుడెరుగు. అసలు ముందీ ఇంటర్ పాసవుతావా అని డౌటుగా ఉంది”

“ఒరిస్సా వరదబాధితుడిలేవెల్లో నువ్ నన్నిలా ఆక తుంటే, అసలేదీ సాధించలేను”

“అమ్మో! నేను సీరియస్ గా చెప్తున్నాను. పెళ్ళికి ముం కూడదన్నది నా నియమం. అయ్ బిలీవ్ ఇన్ ఇట్. నన్ను గానీ, టెంప్ట్ చెయ్యాలని గానీ, బ్లాక్ మెయిల్ చేయాలి ఫ్లీజ్” వదునుగా చెప్పింది రమ్య.

★★★

సీనియర్ ఇంటర్ చదువుతున్న నాకూ రమ్యకూ మధ్య సంవత్సరం దాటింది. రాజకీయాల్లోంచి అవినీతిని తీసేయ మోగానీ నా రక్తంలోంచి రొమాన్స్ ని తీసేయటం మా సంగతి నా ప్రేమలో వడ్డ నాల్గరోజులకే తెల్చుకుంది రమ్య దయుడో ఆమె అంత సనాతనం. ఎమ్ సెట్ లో బాపర్ గ న్నది ఆమె లక్ష్యం. దానికితోడు, పెళ్ళికి ముందు చిరుత్తి అలవాటు వడితే, పెళ్ళయ్యాక తొలిసంగమంలో థ్రీట్ తరిగిపోతుందనేది మరో బలమైన నమ్మిక. నాలోని హార్స్ స్ట్రెస్ గొడవను అర్థం చేసుకోదు!

THE STORY BEGINS:

ఆరోజు:-

జవాబజీ ల్యాబ్ లో ప్రాక్టికల్స్ అయ్యేసరికి అరైపోయింది టైం. “బస్సెళ్ళిపోయి ఉంటుంది. ఈరోజు నాబైక్ లో వచ్చేయ్. మీ ఇంటిదగ్గర డ్రావ్ చేస్తాను” అని చెప్పాడు అమ్మోత్ రమ్యతో.

మరో వయాగ్రా!

వయాగ్రా సృష్టించిన సంవలనం ఇంకా సద్దుమణిగకముందే ఆఫ్ఘెలియాకు చెందిన వైద్యులు మరో వయాగ్రాను తయారుచేశామంటున్నారు. చేందుకు ప్రాజాన్, ఫ్లడాక్ పేరుతో తాము తయ న్నారు వారు. సిడ్నీలోని సెయింట్ లూక్స్ హాస్పి టలపై తాము జరిపిన పరిశోధన సత్ఫలితాలను ఇ ముందు ఈ పిల్లను వేసుకుంటే ఎంతో ఉత్సాహం తున్నారు. ఈ పిల్లను త్వరలో మార్కెట్ లోకి వి

వెళ్ళున్నా మహిళా జన్మభూమి కంట్రీ మాత్రం న గి ఇలాగంటే ఎలాగ....

కామెడీ

మాడ్చి చంపు

ఏ హద్దూ దాట అంత పెట్టాలని గానీ చూడకు.

సేమ మొదలై అర్థ పం సాధ్యవడోచ్చే అసంభవమన్న నీనెంత సరసహృ లవాల

పురుషులలో లైంగికవాంఛను పెంపొందిం రుచేసిన పిల్ అమోఘంగా పనిచేస్తుందంటు ర్కు చెందిన వైద్యులు 26 మంది పురుషు ందంటున్నారు. సెక్స్ కు కొన్ని గంటల ా పాల్గొనే అవకాశం ఉందని డాక్టర్లు చెబు దలచేయనున్నారు.

ఏమనుకుందో గానీ, వద్దనకుండా వచ్చి అమ్మోత్ హిరోహుండా వెనుక కూర్చుంది.

ఆ కాలేజ్ ఊరికి దూరంగా, పాలాలమధ్య ఉంటుంది. ఊళ్ళోకి వెళ్ళటానికి దాదాపు 20 నిమిషాలు డ్రైవ్ పడుతుంది బైక్ మీద.

కాలేజ్ గేటు దాటి మెయిన్ రోడ్డు ఎక్కి ఐదునిమిషాలు ముందుకు వెళ్ళారో లేదో, వర్షం మొదలైంది హఠాత్తుగా.

“రమ్మా! ఆగుదామా?” అడి గాడు అమ్మోత్.

“ఊ. ఆ చెట్టు కింద ఆపు” చెప్పింది రమ్య. బుక్స్ భద్రంగా పట్టుకుని. బండి ఆపి స్టాండ్ వేసాడు అమ్మోత్. చెట్టు క్రింద ప్రక్కప్రక్కన నిల్చున్నారూ వాళ్ళిద్దరూ. వాన పెద్దదవుతూ, గాలిని జత తెచ్చుకుంటోంది. గాలి పెరిగేస రికి జల్లు వచ్చివడ్తోంది వాళ్ళ మీద.

రోడ్ కి ఓ ప్రక్కన పంట పొలాలున్నాయి. ఆ పొలం గట్టు మీద గుబు రుగా వెరిగిన ఒక పాద ఉంది.

“అక్కడికెళ్ళాం. ఇక్కడుంటే తడిసిపోతాం” ఆ పాదను చూపించి చెప్పాడు అమ్మోత్.

“వద” అంది రమ్య పుస్తకాల్ని గుండెలకి హత్తుకుని.

ఇద్దరూ, అక్కడికి వెళ్ళారు-రోడ్ మీద నుండి, ఆ గట్టు మీదికి వేసిన వంతెన మీదికి నడిచి.

అంతకు ముందొకసారి ఆమె లంగా వోణీల్లో కాలే జీకి వస్తే ‘చాలా బావుంది’ అని అతను వదేవదే పొగడడం వలనో ఏమో, ఎప్పుడూ చుడిదా ళ్లలో వచ్చే రమ్య ఆరోజు లంగావోణీల్లో వచ్చింది.

“అమ్మోత్, భయంగా ఉంది” బెదురుచూపులు చూస్తూ అంది.

“ఎందుకు? ఇదేం అడవికాదు. అర్థరాత్రి కాదు. అదిగో మనకాలేజ్ కనిపిస్తూనే ఉంది చూడు. వాన వెలి యగానే బయల్దేరదాం. డోన్ట్ వర్రీ, రిలాక్స్!”

చీకటి వానచినుకుల్లో కరుగుతూ, తోకం మీదికి దండెత్తివస్తోంది. ఆకాశంలో అప్పుడప్పుడూ మెరుపులు. ఆమెరుపు వెలు గులో తెల్లని రమ్య శరీరపు నిగనిగ బయటవ డ్తోంది.

కటికచీకటినే కాంతిమయం చేయగలి గేంత రేడియన్స్ ఉంది ఆమె ఒంట్లో తడిసిన లంగా కూ, జాకెట్ కు మధ్య భాగం, తడిలో మరింతగా మిలమిల లాడ్తోంది.

పెంకుతీసిన బాయిల్డ్ ఎగ్ మీద కూడా ఉండదేమో అంత నున్నదనం. ఆ ‘మధ్యప్ర దేశ్’ తాలూకు మినమినకు ఎంతటి నిగ్రహ శక్తైనా ‘రిలాక్స్’ కాక

తప్పదు. మడతలెరుగని నడుం, 'ఇంతకు మించిన నాజాకుతనం ఏ వెన్నముద్దకుంది?' అన్నట్టు చూస్తోంది.

నాలాగే ఈ ఆడపిల్ల సౌందర్యమూ అనంతమే అన్నట్టుగా ఉందా ఆకాశం.

రమ్యలోని తడిసిన అందాల్ని సంభ్రమంగా చూస్తున్నాడు అమృత్. మెరుపు మెరిసినప్పుడల్లా, ఉన్నట్టుండి ఆకాశం పెద్దగా ఉరిమింది. బిత్తరచూపుల్తో మౌనంగా నిల్చున్న రమ్య, భయంతో ఉలిక్కిపడి, అతన్ని కౌగలించుకుంది. ఆమె కౌగిలించుకుంటే, అతని నెత్తుర్ని జిప్సోమనిషిపించింది. చేతుల్ని ఆమె భుజాలమీద వేసాడు. ముందు ధైర్యం చెబున్నట్టుగా రేగుతున్నట్టు నడుంమీదకి కదిలింది.

వానజోరుకి చలిపుడుతున్నా అతని వేయి వేడిగా ఉన్నట్లునిపించింది రమ్యకు. ఆమె చేతిలో పుస్తకాలు జారాయి. అమృత్ తన ఎడం చేత్తో జడను వట్టుకుని, ఆమె మెడ వెనక్కు వంచాడు. ఆమె ముఖం ఇప్పుడు అతని పెదవులకు చేరువైపోయింది. తొడిమతొలగి, గులాబీ మొగ్గలాంటి ఆమె నోటి అంచుల్ని, అతను తన పెదవుల్లోకి లాక్కున్నాడు. ఇలాంటి సేపు తాకిన ముద్దు కాదది. గాఢంగా...మెత్తగా...మృదువుగా...మత్తుగా...నాలుగైదు నిమిషాల సేపు సాగిన ప్రోలాండ్ ముద్దు!!

అసలు పురుషస్పర్శే ఎరుగని అమ్మాయికి, అంత ఘాటైన ముద్దు ఇచ్చే సరికి శరీరం కంపించింది. అతని స్పర్శ శరీరం స్పందిస్తుండేకానీ, మనసులో ఇన్స్టింక్ట్‌గా ఉన్న 'ఇది తప్పు' అభావం పైకి లేస్తోంది.

"అమృత్! ఫ్లీజ్ వొడ్డు" గొణిగింది. ఆమె అలా 'వొడ్డు..ఫ్లీజ్' అని అనడం, అంటున్నప్పుడు ఆ స్వరంలోని దురురూ కూడా అతన్ని, మరింత ఉద్విగ్నపరిచాయి.

"రమ్య. ఫ్లీజ్" ఆమె అభ్యర్థనను వ్యర్థం చేసే అతన్ని వయసావేశం.

ఆమెను వెనక్కు తిప్పుకుని, వెనకనుంచి గాఢంగా కౌగలించుకున్నాడు. క్లాస్ రూం లో తనకు రోజూ కనిపించే ఆ మెడను ముద్దుల్తో ముంచెత్తుతున్నాడు.

ఆకాశం మరింత భీకరంగా ఉరిమింది. ముందు ఏ ఉరుమైతే భయపెట్టి ఆమెను అతని కౌగిట్లోకి చేర్చిందో, మళ్లీ అదే ఉరుముతో ఆమె ఆ మైకం నుంచి బయటకు వచ్చింది. ఒక్కసారి అతని చేతుల్ని విడిపించుకుని ఎడంగా జరిగింది. క్రిందపడి వానలో తడుస్తున్న పుస్తకాల్ని ఎత్తి తీసుకుంది. చెదిరిన ముంగురుల్ని పైటనీ సర్దుకుంది. అప్పుడు అమృత్ మళ్లీ ఆమెని మీదకు లాక్కుని హత్తుకున్నాడు.

★★★

"ఛీ..ఛీ...! ఏంటీ రాతలు?!" విదిల్చికోట్టింది రమ్య చేతిలో పేపర్లని. నా వంక చురచుర చూస్తోంది.

నేనాసిన ఓ కథకు సంబంధించి

నేను ఆరకిచ్చేముందు ఈవిషయం చెప్పు. ఈ హాట్ టాపిక్ పంపిస్తే బిచ్చం పడకపోయేలా కదగడానికి ఈజుమేటిక్ మెషిన్లు ఉన్నాయా?

రికీ, చెప్పాను.

రమ్య కాసేపు ఏం మాట్లాడలేదు. తర్వాత చెప్పింది.

"అమృత్! మనం ఇంకా చాలా చిన్నవాళ్ళం. ఈ వయసులో మనకు చదువు ముఖ్యం. జీవితం దానంతటది ఏ మలుపు తిరిగితే ఆ మలుపుకి తిరిగిపోవడం కాదు. మనం ఎంచుకున్న మలుపుకి దాన్ని తిప్పాలి. మనిషికే పుడూ ఓ లక్ష్యం ఉండాలి.

ఈ ఫ్లేజ్ లో మన లక్ష్యం ఎంసెట్ లో ర్యాంక్ తెచ్చుకోవడం. గోల్-ఓరి యెటెండ్ గా లేకుండా ఫ్లెజర్-ఓరియెంటెడ్ గా ఉంటే ఏదీ సాధించలేం. అసలు పరిపూర్ణమైన అనందం, అనుకున్నది సాధించినప్పుడే వస్తుంది. ఫ్లెజర్ వేరూ. హేపీనెస్ వేరూ! రొమాన్సు, శృంగారం ఉండకూడదని కాదు. కానీ వాటికిది సమయం కాదు. పెళ్లయ్యాక చూడు నేను నీకంటే ఎంత రొమాంటిక్ తేలుస్తుంది"

"పెళ్లయ్యాక, నువ్వెంత రొమాంటిక్ తేలుతుంది గాని నాకెలా తెలుస్తుంది?" నవ్వుతూ అన్నాను ఉడికించాలని.

"చంపుతా రాస్కెల్! ఎంసెట్ లో ర్యాంక్ తెచ్చుకో అప్పుడు ముద్దు వరకూ ఓకే చేస్తాను"

"నిజం? ప్రామిస్?" అనందపడిపోతూ అడిగా.

"ప్రామిస్..." అన్నప్పుడు, కాస్త ఆగి మళ్లీ చెప్పింది. "...కానీ, ముద్దు నువ్వు పెట్టుకూడదు. నేనే ఇస్తాను"

"ఏం"

"అమ్మో. నీముద్దుని నేను త..ట్టు..కో..లే..ను" అంది, ఆకథలో ముద్దుని గుర్తు తెచ్చుకుని. నాకు నవ్వొచ్చింది.

"ముద్దు నువ్విచ్చినా, నేనిచ్చినా దాన్ని ఎలా 'ప్రోలాంగ్' చేయాలో నాకు తెల్పులే అమ్మాయ్. ఇలాంటి సేపే పెట్టుకున్నా, నిమిషాల తరబడి పెట్టుకున్నా, దాన్ని రసరమ్యంగా మలచుకోవడం నాకు 'జాన్న'తో పెట్టిన విద్య!"

ఆమాటలు పైకి అన్నేడు నేను. లోలోపలే అనుకున్నాను. కానీ ఒకటి మాత్రం స్థిరంగా నిర్ణయించుకున్నాను. ఆరోజునుంచీ చదువుమీద శ్రద్ధ చూపాలని.

నారమ్య ఇచ్చే ముద్దుకోసమే కాదు 'మా' భవిష్యత్తుకోసం కూడా!!

★

అ రి కా జ్జీ సో ఫో లు

CL TON JILL BILL REX DON JONES RICKY SAM

సాగనైన బోడు
షాండర్స్
SHANDERS

'ఇటాలియన్' న్యూబక్ లెదర్
Now in India
4 రంగుల్లో : ఇంగ్లీష్ గ్రీన్, ఆలివ్ గ్రీన్, బ్లూ బ్లాక్, చాక్లెట్

ఆంధ్రుల పాదాలకు నీవే అమెరికాతో